

Bevrijding

En elk jaar stond mijn moeder op 4 mei
stil voor het raam van de erker en zei

de naam van de gefusilleerde zoon,
nadagen van oorlog – vuurpeloton.

Soms denk ik aan de onbekende jongen
die viel toen mensen al bevrijding zongen.

Als hij nog leefde zou hij kinderen vertellen
van angst en beven in de schuilkelder.

Hongerbuiken, kindertransport naar melk-
en boterland, 75 jaar vrede is te kort

om een oorlog te vergeten. En toch -
het ondergrondse licht brak door, licht

dat weet heeft van lijden. Weten waarvan
je bent bevrijd is het meest bevrijdend.

Ria Borkent
11 maart 2020